Kádár János fogadta Luis Corvalant

Luis *Corvalan*, a Chilei Kommunista Párt főtitkára, aki az MSZMP Központi Bizottságának meghívására látogatást tett hazánkban, pénteken elutazott Budapestről. Pablo *Neruda*, a Chilei Kommunista Párt Központi Bizottságának tagja hazánkban tölti szabadságát.

Luis Corvalant és Pablo Nerudát fogadta *Kádár* János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára. A baráti hangulatban lezajlott beszélgetésen részt vett *Nyers* Rezső, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a KB titkára és *Puja Frigyes*, a KB osztályvezetője.

A héten learatnak a Móra Ferenc Tsz-ben

A szegedi Móra Ferenc Tsz vezetőit próbára tette az idei aratás. Közel 700 hold aratnivalójuk egy része mélyfekvésű területen volt. A kombájnokat gyakran kellett átvezényelni más-más táblákba. Ennek ellenére 340 hold őszi árpájukat levágták. Most fejezték be 70 hold rozs aratását. A 260 hold búzatáblából mindössze 80 hold van hátra. A gabonabetakarítás döntő többségét egy kombájn és három aratógép végezte. Most a búzaföld letakarításához kaptak még egy kombájnt, így a héten ezt is levágják. A tarlóföldekről állandóan gyűjtik a szalmát. A kombájnok után rendben hagyták a szalmát, két bálázógép szedi fel a rendeket és préseli kockákba. Ez kétségtelenül gazdaságos módszer. Kissé ugyan késlelteti a tarlóhántást, mivel a sok nyári teendő lefoglalja a szövetkezeti gazdákat, és kevés a rakodójuk a tarlóföldek megtisztításához. Kétszázötven hold kombájnszalmát eddig mintegy fele részben sikerült betakarítani.

Természetesen a tarlószántásnak is ez szab ütemet. Elsősorban azokat a területeket szántották fel, melyeket másodvetésre terveztek. Eddig tíz hold tarlóburgonyát, 15 hold csalamádét, 20 hold szudáni füvet vetettek el. Az aratás befejezése után nagyobb erőt összpontosítanak a bálázásra és azok behordására, valamint a tarlóföldek művelésére.

Jólét és öntudat

Némelyik honfitársunknak borsódzik a háta, ha egy kis segítséget kérnek tőle. „Hogyisne — veszi elő rögtön a kész mondatklisét —, Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen." És ezzel az agyoncsépelt „szellemességgel" többé-kevésbé eléri, hogy helyenként igazat adnak neki. Még a fajsúlyosabb öntudattal rendelkező emberekben is lappang az a nézet, hogy az élet — szocializmus ide vagy oda — a „kaparj kurta, neked is lesz" elven alapszik, tehát semmiféle neheztelés vagy megrovás nem érheti azt, aki csak pénzért, illetve egyéb ellenszolgáltatásért hajlandó mások baján enyhíteni. Pedig az efféle felfogás a mi társadalmunkban már erősen idejét múlta, és hála a kommunista erkölcsi normák térhódításának, előbb-utóbb kiszorul a közgondolkodás perifériájára.

Mióta a munkásosztály átvette a hatalmat és új gazdasággal, marxista—leninista világnézettel rendezkedett be Magyarországon, egy nemzedék nőtt fel. A most húszéves fiatalok — leszámítva a néhol kétségkívül létező maradi környezet hatását — a szocialista viszonyok között nevelődtek, s a tipikusan kapitalista fogalmakat többnyire csak könyvből, vagy más közvetett módon ismerik. Ha egyelőre még nem is jellemző, de figyelemre méltó, hogy az autójavítóban dolgozó ipari tanulók egyike sohasem hallotta azt a közmondást: „aki bírja, marja". Csupán logikusan próbált következtetni eredetére. Ezek a fiatalok zömmel már azt vallják, hogy az egyén tartós boldogulása csakis a társadalom egészének felemelkedése révén lehetséges. Ennek a felismerésnek jelentős része van abban, hogy Szegedről is mindig sokan jelentkeznek ifjúsági táborokba, s a nagy dunai árvíznél szintén kitűntek önfeláldozó helytállásukkal. Az más kérdés, hogy ugyanakkor éles szemmel veszik észre a legapróbb disszonanciákat, a párt elveivel itt-ott ellenkező gyakorlatot, és türelmetlenül sürgetik megszüntetésüket.

A közösségi felfogás hordozója természetesen nemcsak az ifjúság. Az életkörülmények javulása általában pozitívan hatott a régi rendszerből indulók túlnyomó többségére is. A növekvő jólét évről évre nagy tömegekkel érteti meg a párt igazságát, azt, hogy a jól végzett munka országos méretekben hozza meg gyümölcsét, s jár kétszeres haszonnal az egyénre. A társadalmi munkát nyilvántartó szervek Szegeden is tíz- és tízezrek nevét jegyezték már fel, a szocialista brigádok naplói sok-sok önzetlen munkáról adnak számot, a lakosság elismeréssel szól a tanácstagok, a népfrontaktivisták zömének tevékenységéről. És még szót sem ejtettünk a kommunistákról, akiknek szinte lételemük mind a példaadás, mind az új világnézet következetes hirdetése. Ők a legfáradhatatlanabbak annak megértetésében, hogy a társadalmi munka, a szűk egyéni érdekeknél messzebbre tekintés egész népünket boldogítja.

Csakis az egyre növekvő termeléssel produkált stabil gazdasági helyzet teszi lehetővé a tudományok fejlődését, a szociális intézmények gyarapítását, a kultúra még rohamosabb terjedését, a teljesebb tájékozódást, a gyakoribb utazást stb. Mindez pedig — miként az MSZMP Központi Bizottságának ideológiai irányelvei is leszögezik — elősegíti a szocialista tudat fejlődését. Ez a törvényszerű, ez a tipikus. Igenám, csakhogy a dolgos tömegeknek szemet szúr az itt is, ott is jelentkező egoizmus, kapzsiság, harácsolás. Akadnak olyanok, akik állami lakást igényelnek és kapnak, utána viszont mindjárt autót vásárolnak. Mások éveken át feltűnő forradalmárt játszottak, zsíros állásokat szereztek, ma pedig az úgynevezett polgári jólét csigaházából tétlenül kritizálgatják a kollektív erőfeszítéseket. Kirívó esetek ezek? Sajnos, nem egészen. Mindenesetre alkalmat adnak annak a téves következtetésnek a megfogalmazására, hogy a szocializmusban teremtődő jólét kapitalista tendenciákat szül.

Kétségtelen: tévhit az, hogy a javuló életkörülmények önmagukban automatikusan erősítik a szocialista gondolkodást. Néhol már garmadában áll a pénz, van bankbetét, nyaraló, nyugati kocsi, mégsem jó semmi, mert — úgymond — a kormány elítéli a vagyonszerző törekvéseket, és a közvéleményt is ilyen értelemben befolyásolja. Ez nem igaz, mert csak a munka nélküli pöffeszkedő életmódot ítéljük el. A valóság általában mégis cáfolja azt, hogy aki jobban él, az rögtön pozitívabban és forradalmibban is látja a valóságot. Nem adhatunk azonban igazat a mechanikus „elkispolgáriasodástól" félőknek. Ha az ilyenek „elméleteit" elfogadnánk, akkor értelmetlenné válna számunkra a szocializmusért kifejtett fáradozás.

Nem a javak bőségében rejlik nálunk a veszély, hanem abban, hogy olykor azok ölébe hull rendszerünk áldásának vastaga, akik soha egy gazszálat nem tettek arrébb érte, vagy csak fanyalogva, tessék-lássék módon csináltak valamit. Ezért van mindenütt szükség a munka szerinti elosztás elvének szigorú és következetes érvényesítésére. Ahol bérfizetéskor is kifejezésre juttatják, mennyire becsülik az odaadó, produktív munkát, ott nyugodtan elmondhatják: sokat tettek a gondolkodás átformálásáért is. A termelésben vagy a tudományban elért eredmények utáni „meggazdagodás" miatt fölösleges minden aggodalom, hiszen ezáltal éppen a szocializmus alapelve — mindenkinek munkája szerint — realizálódik. A párt nem aszkétákkal, oktalanul szűkölködő, a tisztességes munkával szerzett vant is szégyellő embereket akar nevelni, hanem olyanokat, akik büszkék a keresetükre, a szépen berendezett lakásra, a kényelemre.

Igen érdekes, hogy a kispolgári elkényelmesedés veszélyét rebezsgetők csak igen ritkán háborognak a valóságos kispolgárok könnyű életmódja miatt. Valahogy még mindig úgy vannak vele, hogy az természetes. Mihelyt azonban a munkásosztály soraiból vásárol valaki nyaralót, vagy motorcsónakot, rögtön kész az ítélet: már ez is feladta forradalmiságát. Pedig helyesebb volna az utóbbi jelenséget természetes és világnézetérlelő folyamatnak tekinteni, s inkább arra törekedni, hogy a helyélők anyagi biztonsága inogjon meg.

Ma még talán itt is, ott is nehezebben boldogul a nagycsaládos, tisztességes munkásember, míg a raffinált, dologkerülő esetleg éli világát. De már nincs élettere, perspektívája nálunk a kicsinyes önzésnek. A párt egyértelmű, helyes és általánosan szimpatikus politikája olyan rétegekkel is elfogadtatja a szocializmus gondolatát, amelyek még néhány évvel ezelőtt határozottan szemben álltak vele. Az „aki nincs ellenünk, az velünk van" jelszó szépen érvényesül a gyakorlatban, megbecsülést és állandóan javuló életnívót nyújt bárkinek, aki hajlandó rendesen dolgozni a saját szakmájában.

F. NAGY ISTVÁN

Búzaérlelő sugarak

Öt kombájn szaporán falta az olasz búzát. *Frank* Iván főagronómus várakozással figyelte a San Pastore vizsgáját. Meghálálja-e fáradozásukat?

Az első számítgatások felülmúlták a várakozást: a szegedi Új Élet Tsz 145 holdján 25 mázsás átlagtermést hozott az olasz búza. A San Pastore tehát bizonyított, érdemes a bizalomra.

— Egyik táblánkon, 19 holdon 33 mázsa volt az átlagtermés — jegyzi meg Iván bácsi. Örül a sikernek, hiszen szívügye — amint maga mondta: szerelme — ez a búzafajta. 1964 tavaszán, amikor az Új Élet Tsz szakembere lett, sokan kételkedve fogadták „jóslatait" a San Pastore előnyeiről.

— Szerintem legdöntőbb az: 5—6 centiméter mélyen vetni, nehogy télen megfázzon — figyelmeztet. Az olasz búza télen is aktív életet él, gyűjti az energiát és tavasszal egyszerre, szinte robbanásszerűen bomlik ki szépsége, akár egy kamaszlánynak. Ugyanakkor nagyon érzékeny a taposásra. Ezért legjobb télen fejtrágyázni.

Frank Iván nemcsak 40 éves szakmai tapasztalatait hozta el az Új Élet közös határába, hanem kedvencét, az olasz búzát is meghonosította. Nem csupán az ő érdeme a jó termés — hárítja el az elismerést. A természet is kedvezett az idén, a mihályteleki föld nagyon jó, sőt a helyi termelési hagyomány is kedvező. A gondosan művelt paprikaföldekben ugyanis ideálisan előkészített magágyra lelt a búza.

A San Pastore — és valamennyi gabonaféle — hű „pásztorai" elsősorban a gépcsoport dolgozói. *Prágai* Béla 80 embere, akik mindig a közös földeken fáradoznak.

— Remek fiúk. Teljesítménybérben dolgoznak, szépen is keresnek — dicséri Iván bácsi.

Így teljes az olasz búza meghonosodásának képe. Nemcsak egy kiváló szakember ajánlólevelével és „dédelgetésével" bizonyította képességeit a San Pastore, hanem a kertészkedő, földszerető mihályteleki emberek gondos földművelésével is.

Önkéntelenül eszembe jutott Petőfi egyik szép gondolatának lényege: a föld termését nem a nap sugári, hanem az emberi lélek sugári érlelik...

B. Ö.

Ma kezdődnek a Szegedi Ünnepi Hetek

Este Bánk bán, holnap Turandot-bemutató

Délben nyílik a Szegedi Nyári Tárlat

(Somogyiné felv.)

Tegnap este tartották a szabadtéri színpadon a Turandot főpróbáját. Képünkön: próba előtti megbeszélés a nézőtéren. Balról jobbra: Szinetár Miklós, a Puccini-opera rendezője, Békés András, a Bánk bán rendezője, Jeanette Pilou és Nikola Nikolov.

Befejeződtek a Szegedi Szabadtéri Játékok első előadásainak előkészületei. Tegnap a játékok főhadiszállásán, a szabadtéri igazgatóságon az utolsó megbeszélést tartották a Bánk bán és a Turandot rendezői, díszlet- és jelmeztervezői, műszaki vezetői, s beszámoltak arról, hogy a felkészülés jól sikerült. A játékokat ma este a Bánk bánnal nyitják meg, s vasárnap már újabb bemutatóra kerül sor, a Turandot premierjére, amelyben három világhírű vendégművész: Nikola Nikolov, Amy Shuard és Jeanette Pilou játssza a főszerepeket.

A mai napon kerül sor a Szegedi Ünnepi Hetek másik nagy jelentőségű kulturális eseményére, a Szegedi Nyári Tárlat megnyitására. A kiállítást déli 12 órakor a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai képtárában Pogány Ö. Gábor, a Magyar Nemzeti Galéria igazgatója nyitja meg.

Délelőtt 9 órakor a József Attila Tudományegyetem aulájában a posta fejlődését és a postás dolgozók szociális körülményeinek változását bemutató emlékkiállítás nyílik ünnepélyesen. Ugyancsak ma délelőtt, 11 órai kezdettel nyílik meg ünnepélyesen Az 1964. év legszebb könyvei és illusztrációi című kiállítás a Móra Ferenc Múzeum kupolacsarnokában.

Dóm — papírplasztikából

Tegnap, pénteken délelőtt a városi tanácsnál gyűltek össze azok a kirakatrendezők, akik részt vettek az ünnepi hetekre rendezett kirakatversenyben. Itt értékelték a kirakatokat.

A vetélkedésben 26 versenykirakattal vettek részt. Négy élelmiszer, 14 ruházati és 8 vegyescikk üzlet portáját tekintette meg a zsüri, s ezek közül választotta ki a legízlésesebbeket.

Az első díjjal három kirakatot jutalmaztak. Az Állami Áruházat, ahol mértékárut és női ruha konfekciót állítottak ki ízlésesen. A díszítést az ünnepi játékok műsorából állították össze. A Bánk bán-t, a West Side Story-t, a Turandot-ot és Az ember tragédiáját képviseli a négy kirakat. Ugyancsak első díjat kapott Korotnai Endre, aki a hangszerbolt kirakatát rendezte. A zsüri itt különösen a modern megoldást értékelte. A szegedi Dóm „munkás" papírplasztikáját és a jobb sarokba elhelyezett dekorációs eszközöket, amely azt hivatott bemutatni, hogyan is készül egy kirakat.

A Képcsarnok Vállalat tervező kollektívája is első díjat kapott. Szép kompozíciójú, jó színhatású kirakataikkal nemcsak érdekes színfoltot varázsoltak a Kárász utcában, hanem művüknek megvan a kereskedelmi jellege is: vásárlásra csábítja az előtte sétálókat.

A három első helyezett 1500—1500 forintot, a második helyezettek ezer forintot, a négy harmadik helyezett pedig 500—500 forintot kapott jutalmul. További 12 versenyző tárgyjutalomban részesült.

Háromhordós „borharapó"

A Szegedi Ünnepi Hetekre tegnap, pénteken megnyílt az Oskola utcai üres telken az Állami Pincegazdaság Csongrád és Szolnok vidéki üzemének borkóstolója. „Házilag" nagyon hangulatossá varázsoltak itt mindent.

Három hatalmas, 120 hektós hordó a „pult". Előtérbe fürtös szőlőket, cserjéket telepítettek. Este többkarú neonlámpa szórja a fényt. Az öreg hordókon márkás borok belülről megvilágított palackjai már távolabbról hívogatnak. Kitűnő és sokféle itt a tüzes bor, de azért — a közmondással ellentétben — kell a cégér.

Milyen borokat lehet itt ízlelni? Huszonhét fajta palackozott és tizenhat fajta hordós minőségi borból lehet válogatni — közölte Király Ferenc, a pincegazdaság igazgatója. Zöldszilváni, ezerjó, szürkebarát, pusztamérgesi rizling, csongrádi kadar, egri leányka, egri bikavér, tokaji stb. — mind kínálja magát. Ha valaki pezsgőt akar inni, azt is teheti, mert többfajtát mérnek. Többszínnyomású, szegedi „karakterű" díszdobozban 7 deci palackos csongrádi kadar és 7 deci palackos rizling is vásárolható. Vidító ajándék.

A borkostoló keresztelése a megnyitó után megtörtént. Találó neve: Háromhordós „borharapó".